

הרב ד"ר י. אפשטיין

מצוקותיו ללא-נשוא, לא פסק מעולם לשאוף להשגת האמת המוסרית והדתית, אפילו עבור מעניו. גם יהודים שסרו מדת אבותיהם לא עצרו-כוח להתחמק מן ההשפעה ההומאנית הנעלה של התורה, שהוטבעה בדמם תוך נאמנותם הדתית של אבותיהם משך מאות דורות. היהודים בימינו, כבימי קדם, מצויינים כיום — ואף הבלתי-דתיים שביניהם — בנדיבות-לב, רגשיות, טהרת-משפחה, שנאת אלימות ואכזריות, וזוא גם כלפי חיה בלבד. בימינו כבימי-קדם מסורים היהודים לאידיאלים של צדק חברתי, ולבם נתון לצפייה למלכות-הצדק ולשלטון הטוב עלי אדמות. אולם חוקר הכלייה עלול לפעול בשדה זה, כבכל שדה-חיים: אם לא תקיימנה מצוות התורה, עלולה השפעתה על אופיו הרוחני והמוסרי של העם היחידי להתמעט, לדעוך ולהיעלם, ובכך עלול ח"ו להתערער קיומו של העם היהודי.

אנו חייבים לזכור, שה' לא העניק את ברכתיו המופלאות לעמנו בימינו אלה אך כדי להציב לאום קטן נוסף על מפת העולם, אלא לשם המטרה הנעלה — להציב תרבות חדשה על יסודות איתנים, תרבות שתיטול את מקומה של הציביליזאציה החומרנית הנוכחית, על שנאתה ומלחמותיה, ותקים על חורבותיה חברה של בני-חורין, בגוף ובנפש, שכולם מאוחדים ושואפים לשיפור-עצמם ומונהגים ע"י ה'. העם היהודי יוכל ליטול על עצמו עבודת-קודש זו אם ישמור אמונים לחוקים ולמצוות ששמרוהו עד כה.

איש מאתנו אינו רוצה בכך, שחייו ייראו כחי הבל וריק, חיים שבזבזו לשוא. האם איננו מתפללים יום-יום, "למען לא ניגע לריק ולא נלד לבהלה" ? חובה עלינו איפוא להתפלל ולשאוף שנפשו תגביר-חיל שעה שאושרנו החומרי גדל והולך; ובמידה שנדע את התורה ונקיים בנאמנות את מצוותיה, באותה מידה ניטיב לא רק לנשמתנו ולנשמות-ילדינו, אלא אף לנשמת העולם כולו — העולם שאנו, כפי שמסמל לנו חג הסוכות, אזרחיו, שחייבים לטפח את ערכיו ולהשיג את תשועתו עם תשועתנו.

